

fik mig på talerstolen, for det kræver åbenbart et større pædagogisk eksperiment at få forklaret hr. Keld Albrechtsen, hvad problemstillingen er omkring omkostningsniveauet.

Hvis hr. Keld Albrechtsen f.eks. kigger på en graf over dansk import og eksport af æg – og dér skal jeg sådan for forståelsens skyld fortælle, at ægstandarden i Danmark, hvad angår zoonose og salmonella osv., er på et langt, langt højere niveau end det, udlandet har – vil man kunne se, at importen er steget fra ca. 6.000 i 1995 til 16.000 i 1999. Hvis ikke det skyldes, at der ligefrem er gået mode i at spise udenlandske æg, så kan den eneste forklaring på, at man erstatter sunde danske æg med udenlandske, jo kun være, at de er billigere. Så hvis man vil tilgodese forbrugerne og give dem de bedste æg, så giver man dem danske æg frem for udenlandske, men fordi omkostningsniveauet er så højt i Danmark, er dette ikke tilfældet. Derfor er der en stor sammenhæng mellem forbrugersyn på den ene side og det, at man sikrer, at omkostningsniveauet ikke bliver så højt, at danske producenter ikke kan konkurrere med udenlandske.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg havde egentlig tænkt mig at vente til sidst med at svare på de mange forskellige indlæg, der har været, men jeg synes, at debatten om dagsordenen udviklede sig på en sådan måde, at der var baggrund for at gøre et par enkelte bemærkninger.

Det er meget tydeligt, at vi er havnet i en situation, hvor den ene side af salen har bestemt sig til, at de vil lave en markering.

Det er jo fuldstændig klart, at regeringen ikke vil kunne gå med til en dagsorden, der går ud på at iværksætte omkostningslettelser. Og det ved de, der har fremsat dagsordenen, så de vidste på forhånd, at den ikke kunne opnå regeringens støtte. Det er fair nok. Sådan er politik en gang imellem. Men det er jo ikke nogen hemmelighed for de pågældende partier.

Og ligeledes kan man se, når man ser på SF's dagsorden: Den rummer jo meget store dele af de initiativer, som regeringen allerede er i gang med.

Jeg ved ikke, hvor hr. Keld Albrechtsen har haft sine øjne, når han ikke kan få øje på, at der står noget om økologi i redegørelsen. Det gør der. Og jeg skal oven i købet læse lidt af det for hr. Keld Albrechtsen til almindelig opmuntring:

»Der skal være gode rammer for innovation og udvikling af økologiske fødevarer. Initiativer, der falder inden for anbefalingerne i »Aktionsplan II – Økologi i udvikling« vil blive prioriteret højt«. Vi henviser oven i købet til en hjemmeside, så hr. Keld Albrechtsen kan også slå op dér, hvis han skulle have glemmt, hvad det gik ud på. Og vi peger på innovationsprojekter, der kan forbedre kvaliteten og fremme afsætningen, herunder eksporten af økologiske fødevarer. Og i samme afsnit står der også ganske meget om afsætningen af de økologiske fødevarer.

Men det er klart, at en dagsorden, der bare stort set lidt hulter til bulter nævner, hvad regeringen i forvejen er i gang med, ikke kan få støtte fra regeringen. Derimod havde der været alle muligheder for ud fra redegørelsen at have fået lavet en samlet dagsorden, som Folketinget kunne have stået bag, og det kan jeg da kun beklage ikke er sket, men det er jo ikke noget stort problem for regeringen. Vi har redegørelsen, og den har vi lagt frem, og den arbejder vi videre ud fra. Så vi har ikke noget problem i forhold til en dagsorden, men jeg synes da, det må være lidt trist for partierne, at de derved spiller en påvirkningsmulighed fra sig.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg skal lige for god ordens skyld gøre opmærksom på, at det ikke hedder dagsorden, men vedtagelse.

Og så er det hr. Christian H. Hansen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Man kan så blot sige, at når vi har sådan en lang debat om en redegørelse, så er det da godt, at der kommer en markering fra nogle. Men tilbage til det pædagogiske og hr. Keld Albrechtsen.

Hr. Keld Albrechtsen har jo også heroppefra fortalt en hel masse om, at man synes, det er meget forkeret, at der sker det, der sker i dag: at vi stiller nogle store krav herhjemme, og så kommer der en hel masse varer ind over grænserne, som der ikke bliver stillet store krav til. Når vi fra borgerlig side så foreslår det her, er det jo netop, fordi vi egentlig synes, at de krav, der bliver stillet herhjemme på markedet, er fine nok, men vi ser jo også, at hvis man bliver ved med at putte alle de her krav ned over erhvervet via større gebyrer osv., ja, så må de enkelte erhverv jo så lukke, og det betyder, at vi jo så kun har de dér udenlandske varer, som der